

Distribuția:

în ordinea indicată de autor

Maria	Crina Mureșan
Anna	Adriana Trandafir Valeria Sitaru
Lora	Camelia Maxim Carmen Tănase
Klara	Iuliana Ciugulea Elvira Deatcu
Alexandr	Șerban Ionescu Ionel Mihăilescu
Valentina	Dorina Lazăr Oana Ștefănescu
Nikolai	Ioan Batinaș Mihai Danu

Regia:

Gelu Colceag

Scenografia:

Liliana Cenean, Ștefan Caragiu

Ilustrația muzicală:

Gelu Colceag

(piese muzicale folosite: S. Vicente - *Buenos recuerdos*; Lucky Thompson - *My funny Valentine*; Johnny Hodges - *Sophisticated lady*; José Barrense Dias - *Bate Bate*; Vinicius de Moraes & Quarteto EM CY. - *Soneto do amor total*)

Pregătire muzicală

și compoziții originale: Constanța Câmpeanu

Caseta tehnică:

Regia tehnică:	Dan Benga
Sufleur:	Adela Oancea
Lumini:	Costel Dobrescu, Cristian Vasile
Sunet:	Alexandru Constantin, Cristi Lăcustă
Machiaj:	Cornelia Radu, Mariana Călin
Cabinieră:	Nicoleta Motoc
Recuzită:	Marius Manea
Șef mașinist:	Nicolae Dan
Pictură:	Vasile Matache
Tapiterie:	Mișu Constantinescu, Dumitru Nedelcu
Șef producție:	Mircea Oprea
Șef atelier tâmplărie:	Marin Zahiu
Șef atelier mecanică:	Gheorghe Enache
Croitorie bărbați:	Alexandru Sultan
Croitorie femei:	Dorina Lungu

REVLON

Tipărit pe hârtie

EURO Art

oferită de SCA Fine Paper Trade România s.r.l.

SCA FINE PAPER

Teatrul ODEON

STELE ÎN LUMINA DIMINEȚII

de Alexandr Galin

Regia:
Gelu Colceag

Teatrul Odeon este o instituție publică de cultură subvenționată de
Consiliul General al Municipiului București

Traducere și adaptare de
Lia Crișan și
Tudor Steriade

„Olimpicele sau ochiul lui Galin“

Ne găsim într-o baracă cu oblonene ferecate. Este un univers care seamănă cu un spital cu paturile așezate într-o aliniere sinistră. Nu este o casă ca oricare alta.

Asistăm la o ciudată și sordidă vilegiatură a câtorva frumuseți nedorite, care au fost alungate din oraș din cauza unor manifestări de mare importanță: Jocurile Olimpice. Orașul e Moscova. Este o vară fierbinte, o vară grea, o vară ce strivește și nu ocrotește. Al. Galin se inspiră dintr-un fapt real al anului 1980. Așa cum explică în preambulul piesei ale: „Având în vedere aflusul de atleți și public străin și pentru a oferi o imagine îmbunătățită a vieții din U.R.S.S., autoritățile au evacuat din centrul orașului toate prostituatelor (supranumite „Olimpicele“), toți alcoolicii și vagabonzii, toți declasații. Despre aceste „colonii de vacanță“ (care nu erau deloc plăcute) vorbește Al. Galin. O modalitate de a sublinia realitatea țării sale. Să îndepărtezi pe cei nedorți, să cureți un oraș... așa s-a făcut și la Sevilla în 1988 pentru ca vizitatorii Expoziției Universale să poată „consuma“ imagini și miraje fără să fie tulburați.

Lev Dodin a creat spectacolul *Stele în lumina dimineții* în 1987 la Teatrul Mic din Sankt Petersburg - asumându-și riscul unui asemenea subiect și chiar existența trupei. Galin își amintește cu emoție și recunoștință: „N-am să uit niciodată uimirea spectatorilor care descopereau pe scenă oameni pe care ar fi putut sau poate chiar i-au întâlnit pe stradă. Sunt mai multe modalități de a comenta realitatea, de a determina un public să mediteze la lumea în care trăiește și în care de multe ori nu-și găsește locul. Cred că poți deseori să te bazezi pe un fapt real, așa cum am făcut eu în această piesă, dar trebuie să-l și transformi, să-i dai o coerență narativă pentru a-l face mai puternic decât realitatea. Nu țin ca piesa mea să trateze un fapt singular, aș dori ca și alte întâmplări de viață să-și găsească ecoul în ea. Nu doresc să fie o simplă anecdotă. Din punctul acesta de vedere am înaintea mea maeștri și aceștia sunt Gogol și Molière!“

(articol din revista „Théâtre“ - Paris)

Alexandr Galin s-a născut la Kursk în 1947. Și-a petrecut întreaga copilărie și o parte din tinerețe în acest orașel de la periferia Petersburgului. Crescut într-un mediu sărac, el a avut parte de condiții de viață foarte grele. N-a uitat asta niciodată și teatrul său a fost definitiv marcat. Lucrează mai întâi ca muncitor într-o uzină, apoi își face studiile literare la Petersburg și se apropie de lumea teatrului, devenind păpușar. Privește, ascultă, se implică, joacă. Înțelege regulile și trece foarte rapid la scris.

Teatrul său n-are nimic de-a face cu teatrul oficial sovietic din anii '70: el șochează și uimește. Galin transpune pe scenă o parte din viața lui, din suferințele lui: el dă viață unor personaje interzise până atunci: exclușii, marginalizații, oamenii neînsemnați. În 1981, cu *Retro*, montat de Leonid Heifitz la Malai Teatr din Sankt Petersburg, Galin cunoaște succesul și faima. Piesa avea să fie jucată apoi de zeci de alte teatre din Uniunea Sovietică. Tradusă apoi, ea avea să fie reprezentată în mai multe limbi în numeroase țări. Galin va deveni singurul autor de teatru rus contemporan jucat în lumea întreagă. În vreme ce autorii „noului val“ din anii '70 și '80 nu mai sunt jucați, Galin va supraviețui perestroikăi și prăbușirii comunismului. Stagiunea 1987-1988 va rămâne în istoria teatrului ca „stagiunea Galin“: șase piese de Galin vor ține afișul teatrelor din Moscova! Tot în această stagiune Lev Dodin montează la Sankt Petersburg *Stele în lumina dimineții*. Majoritatea pieselor lui Galin (*Retro*, *Tribuna de Est*, *Biblioteca*, *Grupul*, *Sorry*, *Stele în lumina dimineții*...) se joacă în întreaga lume: Anglia, Germania, Spania, Finlanda, Statele Unite, Japonia, etc. Galin a terminat la Veneția turnarea primului său film *Delegația*. El afirmă despre teatrul său: „în toată viața mea n-am scris decât o singură piesă: cum sunt obligați oamenii să trăiască în condiții inumane“.

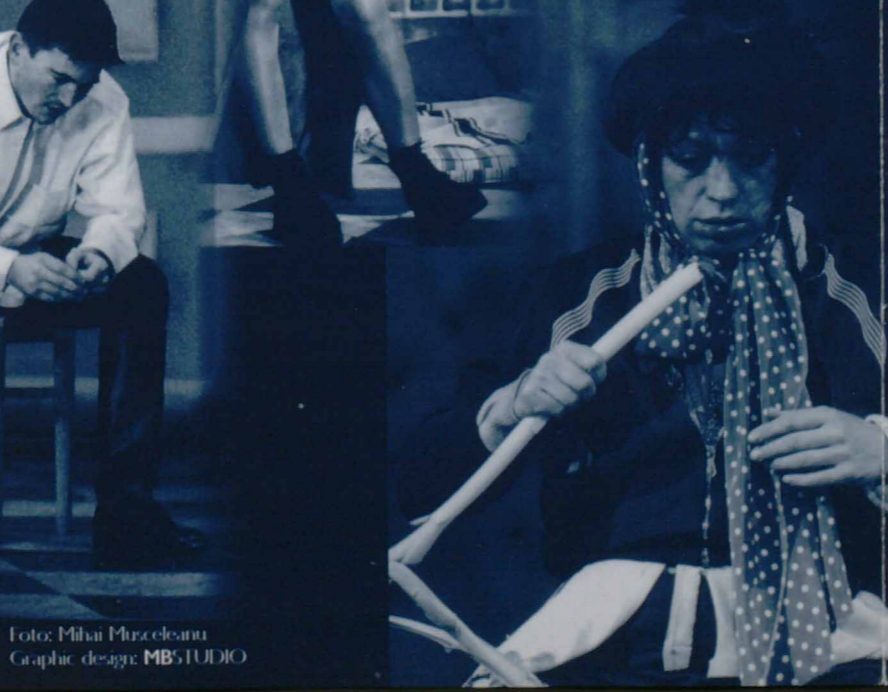

Foto: Mihai Muscelanu
Graphic design: MBSTUDIO